



## FANT - PREMAGAJ SAMEGA SEBE!

Post, samozatajevanje, samopremagovanje... Same puste, težke, mrke besede. Le neradi jih slišimo, še bolj neradi se po njih smislu ravnamo. Ni čudno, saj je človeška narava nagnjena k slabemu, k uživanju, k vsem dobrotam tega sveta. Pa ni cilj zgornjih besed in dejanj po njih mrtvičenje in protinaravno zdrževanje od dobrot, saj jih je Bog sam dal človeku v porabo in užitek in veselje. Gre le za tisto čezmerno uživanje jedi in pijače, zlasti uživanje alkohola in tobaka je pri tem mišljeno.

Nobeden ti ne odreka potrebne jedi in pijače in drugih dobrot, v kolikor so potrebna vsa ta darila narave za tvoj telesni obstoj. Post je mišljen predvsem kot sredstvo za pravilno mero uživanja vseh teh dobrot.

Kdaj naj se odrečemo vendarle tudi sicer potrebnim in prijetnim stvarim? Komu v dobro?

Prav sedaj v postnem času je primerno premagati samega sebe v skušnjavah po dobrem, prav v pritriganju, ki ga priporoča Cerkev v tem svetem času, moramo videti za človeka pot, ki ga naj vodi k popolnosti, k svetništvu... In prav vsi kristjani smo poklicani k svetosti, v nebesa. Za dosego svetosti in nebes pa je potrebno precej dobrih del, poleg zapovedanega izpolnjevanja zapovedi tudi post in samopremagovanje. Samopremagovanje v skušnjavah, pa tudi v sicer dovoljenih stvareh.

Naša organizacija in ves naš slovenski narod prav v prihodnjih tednih prireja dva tedna, ki sta izraz samopremagovanja pri uživanju alkohola in nikotina. Kateri narod je bolj potreben prirejanja takih tednov kot ravno naš? Res, prevelika je nezmernost v pijači ravno pri našem narodu. Zato naj naši fantje vsaj v teh tednih spoznajo pomen in namen treznosti in samopremagovanja.

Ne gre tu za popolne prepovedi uživanja, gre predvsem v prvi vrsti za omejitev razbrzdanosti po alkoholu, zlasti ne gre za popolno abstinenco pri nikotinu, gre proti preobilnemu uživanju, proti tistemu uživanju, ki izpodkopava naše moči, naše zdravje, našo odpornost! Ne gre pri tem končno za tebe kot posameznika, gre za srečo in blagor vsega naroda! In kdaj je potreboval narod, kdaj je potrebovala naša država bolj krepkih in odpornih mladeničev in mož kot ravno v teh težkih dneh?

Zato, glejte, fantje, prireja ZFO ta dva tedna samopremagovanja! Njeni nameni so plemeniti, saj hočejo koristiti tebi, narodu, državi! Torej ne godrnjajmo ob protialkoholnem in protinikotinskem tednu, ampak s popolnim razumevanjem premagovanja, žrtve in odpovedi praznujmo te dni, dobro vedoč, da je to dobro delo, ki bo prav gotovo poplačano že na tem, še bolj gotovo pa na onem svetu.

F. J.



Sveti Jožef — varuh čiste mladine

# Peta in šesta...

Iz postnega »Pastirskega pisma« lav. škofije za l. 1941.

*Fantje in moške*, vas bi posebič opomnil na dvoje. Prvo je v zvezi s čistostjo in je izrečeno v svarilu sv. apostola Pavla: »Ne opivajte se z vinom, v tem je razbrzdanost«. Vino in druge opojne pijače najbolj dražijo poželjivost. Škof Slomšek je rekel: »Kdor vino pije, olje na ogenj lije«. »Pijanost in nečistost sta sestri, iz pekla doma — človeka zdvijata, ako se jima podá.«

## VINO — BOŽJI DAR

Vino je dar božji. Bog je vino ustvaril človeškemu rodu v prid in korist. Sv. pismo izrečno pravi, naj vino razveseljuje človekovo srce in naj mu bo v zdravilo. Uporablaj nekaj vina zaradi želodca in pogostnega bolehanja. Še več. V knjigi sodnikov stoji, naj vino ne razveseljuje le ljudi, marveč tudi Boga. To se uresničuje v daritvi Nove zaveze, pri sv. maši, ko se kruh spreminja v presveto Rešnje Telo, vino pa v presveto Rešnjo Kri, in se oboje daruje nebeškemu Očetu v počeščenje.

## A ČLOVEK GA IZRABLJA!

Glejte, ljubi moji, ta božji dar grdo in grešno zlorablja in onečaščuje človek, ki ga uživa v toliki meri, da mu ni več v prid in korist, ampak v škodo

na duši in telesu; ne več v veselje in razvedrilo, ampak v žalost in sramoto; ne več v krepčilo in zdravje, ampak v slabost in bolezen, dostikrat v naglo smrt. Pijanost človeku omrači razum, pa ga poniža pod nespametno žival; oslabi in uniči mu voljo, da ni več gospodar svojih misli, besed in dejanj. Solze zakonskih žena in jok nedolžnih otrok so priče, koliko žalosti in sramote povzroči pitje brez pameti in mere. Razdrte hiše in izgubljene domačije oznanjajo neizmerno škodo, ki sledi iz pijančevanja.

## OPOMINI SV. PISMA

Resnične in spomina vredne so besede v svetem pismu: »Komu gorje? Kdo pade v jamo? Kdo ima rane brez vzroka? Kdo kalne oči? Ali ne oni, ki pri vinu sedijo in pridno kozarce izpirajo? Vino gladko teče, toda naposled piči kakor kača. Vino jih je že veliko pokončalo. Zavoljo pijanosti jih je že mnogo pomrlo; kdor pa je trezen, si življenje daljša. Pijanci ne bodo posedli nebeškega kraljestva. Bratje, trezni bodite.« — Vse to so besede in opomini sv. Duha.

## ZLOČIN RODI ZLOČIN!

Drugo, kar bi opomnil fante in moške, je to: Z nezmernim uživanjem opojnih pijač je združena velika nesreča, ki se je razpasla po naših krajih. V mislih imam strašne umore in uboje. Skoraj vsak dan poročajo časniki, kako so se fantje in moške pri kakšni veselici ali gostiji, pri ponočnem vasovanju ali pri popivanju v gostilnah ali tudi samo zaradi nepremišljenega izzivanja med seboj stepli ter šli z noži in koli drug na drugega; kako jih je bilo več ali manj hudo ranjenih; kako je ta ali oni nesrečnež obležal mrtev v svoji krvi. Človek bi skoraj tega ne mogel verjeti, in vendar je res.

## VAŠA NALOGA, FANTJE!

Kdo naj odvrne od nas to nesrečo? Kdo naj z dobrega slovenskega ljudstva spere ta madež? Kako naj si zopet pridobimo dobro ime, ki je šlo v izgubo ne le pred našimi brati v državi, ampak — bi rekel — pred širnim svetom? To bodo s pomočjo milosti božje mogli doseči le dobri katoliški fantje in moške, ako se bodo zavoljo Boga odrekli tej grozni navadi. Čim več bo v kakšni župniji takih miroljubnih mož in mladeničev, ki se kratko malo ne bodo več podajali na noben kraj in v nobeno družino, kjer bi moglo priti do prepиров in preteporov; ako bodo tak kraj ali tako družino pri morebiti nastalem nemiru takoj zapustili, tem manj bo v dotični župniji žalostnih dogodkov.

Prostovoljni, nepravilni uboj ali umor človeka je v nebo vpijoč greh. Ko je Kajn ubil svojega brata Abela, se je Bog oglasil ter rekel Kajnu: »Kaj si storil? Glas krvi tvojega brata vpije z zemlje do mene. Zato bodi preklet na zemlji, ki je odprla svoja usta in je prejela kri tvojega brata iz tvoje



Sledovi v snegu

roke. Kadar jo boš obdeloval, ti ne bo dajala svojega sadu, potikal se bož in bežal po zemlji.« In od tistihmal Kajn ni več našel pokoja. Povsod je videl svojega brata v krvi ležečega. »Kaj, kaj si storil!«

Krščanski mladeniči in možje, skrbite sami, da usoda nobenega Lavantinca ne bo usoda Kajnova!

Ivan Jožef,  
škof.

### III. orodno prvenstvo ZFO za leto 1941

III. orodno prvenstvo bo v soboto in nedeljo, dne 29. in 30. marca t. l., na Jesenicah v dvorani Krovega prosvetnega doma. Tekmovalci so pri letošnjem prvenstvu razdeljeni v dva razreda, in sicer: v prvi razred, ki tekmuje v obveznih vajah za dvanajsterboj na drogu, bradlji, konju in krogih ter v poljubni prosti vaji in v poljubnih vajah na drogu, bradlji, konju in krogih: v drugi razred, ki tekmuje v obveznih vajah višjega oddelka na drogu, bradlji, konju in krogih ter v poljubni prosti vaji in poljubnih vajah na drogu, bradlji, konju in krogih.

V soboto, 29. marca zvečer, so tekme v obveznih vajah za oba razreda, v nedeljo dopoldne 30. marca so poljubne proste vaje za oba razreda in poljubne orodne vaje za drugi razred, v nedeljo popoldne so pa poljubne vaje na orodju za prvi razred in ponovitev nekaterih poljubnih prostih vaj (samo za gledalce, ne pa za tekme).

O priliki popoldanskih tekem priredita jeseniški Fantovski odsek in Dekliški krožek telovadno akademijo med posameznimi tekmovalnimi točkami.

### IV. akademija ZFO in ZDK

(Dne 2. marca 1941.)

Naš program pod geslom »v proslavo nastopa Nj. Vel. kralja Petra II.« se lepo in natančno izpolnjuje. Za mladinsko akademijo in smuški tekmi je sledila običajna vsakoletna izbrana akademija v Unionu dne 2. marca t. l. Letošnja akademija spada brezdvoma med najboljše, kar jih je bilo do sedaj, saj daleč presega lansko po svoji precizni in lepi izvedbi.

Izbrana akademija letos izpričuje, kako ZFO in ZDK napredujeta leto za letom in korakata zmerom vzporedno z najnovejšimi vrstami telovadbe in športa. Prav to modernost hočemo v prvi vrsti poudariti. Drugo pa je pestrost akademije: od najlepših prizrčnih točk do najtežjih akrobatskih vaj, vse se je lepo vzvrstilo v dve uri trajajoči akademiji, od telovadnih do prosvetnih točk, od prelepih simboličnih vaj do stoj in veletočev na drogu in bradlji, tako da je vsak obiskovalec prišel popolnoma do svojih pričakovanj in želja. In še to bi v uvodu poudarili, da mora biti ta izbrana akademija vzor vsem odsekovnim akademijam tudi po izredno gladko tekočem sporedu in do minute izračunanem trajanju posameznih točk in vse akademije.

Ze tradicija akademije je pripomogla k izrednemu obisku, da niti vsi niso mogli dobiti vstopnic, ker so bile že med tednom prodane, in je bila zato v časopisju celo izražena želja, naj se prireditev ponovi. Izbrana je pa ta naša akademija tudi po obisku najvišjih predstavnikov civilnega, cerkvenega in vojaškega življenja v beli Ljubljani. Med drugimi so izbrano akademijo obiskali: ban dr. Marko Natlačen, škof dr. Gregorij Rožman, generali Masič, Rupnik in Lukič, rektor vseučilišča dr. Matija Slavič, predsednik sodišča dr. Golia, predsednik PZ dr. Lukman Franc, predsednik akademskega starešinstva ravnatelj Bogumil Remec, predsednik Slomškove družbe katoliških učiteljev nadzornik Strukelj in drugi.

Akademija je imela kot navadno dva dela z majhnim odmorom v sredi. V prvem delu so si sledile tele točke: državna himna, citati iz naših pesnikov o ljubezni do domovine, naroda in Boga, otroško rajanje gojenk: cvetke in metuljčki, člani na konju, vaje mladenk z obroči, talna telovadba po-



Br. Rudi Finžgar — 101 m

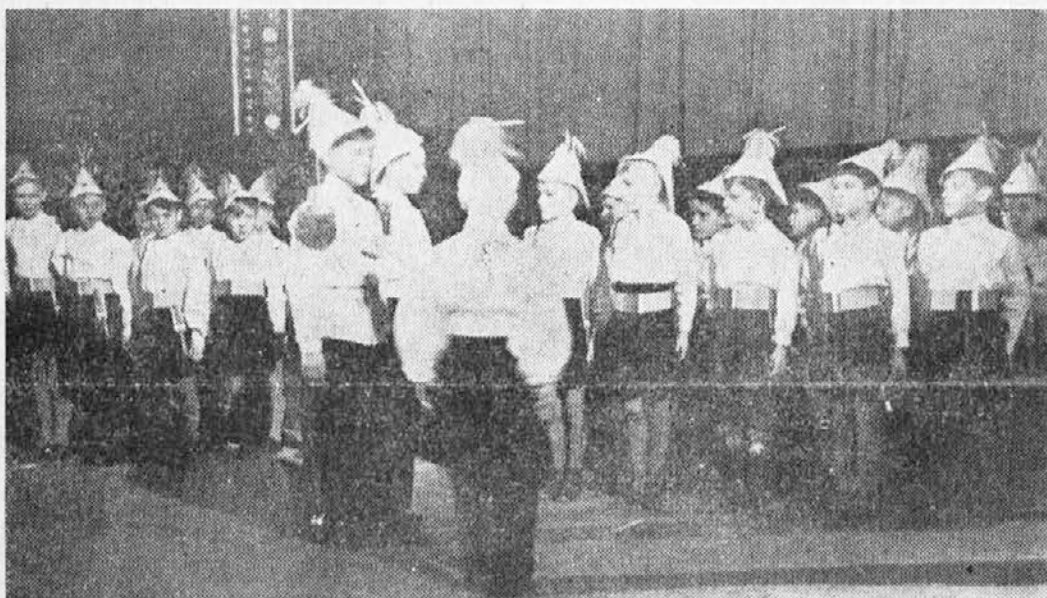
sameznih članov, novo orodje pri nas: švedska omara, čez katero so skakali mladci.

Sledil je kratek govor našega predsednika dr. Stanka Žitka. V svojem govoru je dr. Žitko podaril predvsem tele načelne misli, ki vodijo naši mladinski vzgojni organizaciji: V naših težkih časih se zavedamo, da domovina potrebuje naših mladinskih organizacij, saj se v njih naši člani in članice pripravljajo za težko in odgovorno delo za narod in državo. Te odgovornosti se naša vodstva in mladina sama v polni meri zavedata. Ker opravljamo tako koristno delo v čast Bogu, v srečo in blaginjo naroda in države, je potrebno, da nam vsi prijatelji zaupajo svojo mladino! Vsi v naše vrste, to naj bo geslo naših dni! Z bolestjo se je spomnil predsednik našega pokojnega narodnega voditelja dr. Antona Korošca, saj je s prav posebno ljubeznijo in veseljem prihajal prav na te naše izbrane akademije: še na zadnji mladinski dne 30. novem-

uspehe bomo poklonili mlademu kralju, pripravljani zmerom, kadar nas bo klical, tudi na najtežje žrtve za domovino. Živel kralj Peter II.! Živela Jugoslavija!«

V drugem delu so bile na sporedu tele točke: Naša himna, ki jo je vsa dvorana stoje pela ob godbi, naraščaj se je šel mlade vojake, mladenke so se lepo postavile z nam novim orodjem švedsko klopjo, naši najboljši so pokazali vrhunske vaje na bradlji, koristne vaje za smučarje so pokazali zopet člani najgracioznejša je bila pač točka »gibanje«, ki so ga izvajale članice, talno telovadbo v skupini so pokazali mladci, zopet so nastopili naši najboljši na drogu, zaključila pa se je akademija z novo koračnico, ki jo je spesnil Joža Vovk, uglasbil pa Matija Tomc. »Kres« jo prinese v prih. številki v notah: »Tebi zemlja naša sveta!«

Res izbrana je bila akademija. Zadovoljni smo lahko z njenim uspehom. Da se pa ne bomo sami



Mladi vojaki na akademiji ZFO: »Ko bomo mi kedaj dorasli, vojaki bomo mi zares.«

bra 1940 smo ga videli tu v prvi vrsti, 14 dni nato se je poslovil od nas. (Klici: Slava mu!) Akademija je del našega letošnjega velikega programa v geslu: ob polnoletnosti našega kralja Petra II. (Viharno odobravanje in klici kralju!) Dr. Žitko je zaključil govor z izpovedjo in prisego: »Ves naš trud in vse

hvalili, naj ponatisnemo besede Slovenskega doma iz poročila o naši izbrani akademiji: »Kot močan kres je vsakoletna akademija ZFO in ZDK, saj z žarom uspelega dela sega v zadnjo faro naše Slovenije in podžiga članstvo k vztrajnemu in smotrnemu delu za Boga, kralja, narod in domovino.

F. J.

**Pripomba.** Ko je govornik omenjal naše delo v prosep naroda in države, je dodal temu takoj tudi dokaz: prav danes je skočil v Planici naš član iz Kroke Rudi Finžgar 101 m in s tem postavil nov jugoslovanski rekord! Nastalo je izredno odobravanje, ki je priklicalo preprostega slovenskega fanta na oder. Odobravanja ni bilo ne konca ne kraja in vsi najvišji predstavniki našega javnega življenja so našemu zmagovalcu Finžgarju osebno čestitali! F. J.

**Fantje, kupujte znak z reliefom DR. KOROŠCA. Razširjajte ga tudi pri svojih prijateljih. Stane 5 din.**

**RAZPIS dveh nagrad za dramatsko delo, ki se bo uprizorilo na stadionu ob mladinskih dneh, se podaljšuje do 25. marca t.l. Dramatska dela je poslati na ZFO v Ljubljani, Miklošičeva 7.**

# Naša dobra mamika

OB MATERINSKEM PRAZNIKU

Letos smo odhajali trije.

Navadno sva ob koncu počitnic s sestro Frančiško sama jemala slovo. Učiteljica je sestra. Jaz sem študent, v sedmo hodim. Ni lahko iti zdoma, žalostna so nama bila lica. Pa je lepo iti zdoma, žarele so nama oči v pričakovanju.

Letos pa smo odhajali trije. Brat Gustek je rajžal k vojakom.

Širokopleč fant je Gustek in dišeče je zabeljena vsaka njegova beseda. Čehi in deklinje ga radi vidijo med sabo.

Pa je bil ves zaskrbljen zadnje dneve. Poziv ga je iznenadil. Že štirinajst noči se je le premetaval po postelji. Mislil je, mislil in se vznemirjal. Kaj bodo domači brez njega! Kako bo z gospodarstvom? Bog ve, ali pokojni oče vidijo njihovo stisko. Kaj si bodo začeli mamika sami z družinčadjo! — Vojaščine pa mu ne pustijo. In osemnajst mesecev!

Pa kar je, je.

Letos smo odhajali trije.

Mamika so nas gostili vse zadnje dneve. »Bomo pa zato pozneje samo repo in fižol in krompir obirali«, so nam dejali. »Za nas je vse dobro«, sem jim bral na ustnih in v očeh. Pa tega niso glasno povedali.

Tako dobra so naša mamika.

In kolač kruha so vsakemu spekli za popotnico, belega, čeprav je vreče postajalo že lahko. Dve klobasi je dobil vsak, velik kos prepečenega mesa in dva sira. In še so spraševali, kaj temu manjka, kaj onemu.

Tako dobra so naša mamika.

Ves zgrbančen je njihov drobn obraz, oči pa jim tako toplo gorijo, te večnosvetle oči. Koliko solz je že šlo skozi nje in koliko skrbi je že zaoralo po čelu.

Pa mamika so še živi, morajo biti živi.

Zdaj smo zares odhajali. Vsi trije. Nenaspani hlapčič je že čakal z vozom na dvorišču.



Marija — v Tvoje varstvo se izroča naša mladina in naše matere.

V naglici smo izpili vročo kavo — prežganka še ni bila kuhana — in, zbogom, mamika...

Vsa je bila v solzah. In mi tudi. Na prag je šla z nami. Še enkrat, zbogom, mamika...

Voz se je zganil. Mahali smo z rokami. Potem smo se nemo sključili.

V meglo je bil povit ves svet. Težka konja nista občutila sile.

S Frančiško sva topo gledala v meglo. Na šolo sva mislila.

Gustek je v strahu in temnem pričakovanju molil: »Bog, ne ugasni še mamikinih oči, teh toplih oči!«

Hlapec je nategnil, konja sta poskočila.

Mlado sonce je premagovalo meglo.

Mi pa smo odhajali v svet. Zbogom...

Pred nami se je zabliskala bela postaja.

## Smučarstvo v ZFO

Pred dobrimi tremi leti je bilo, ko je član ZFO prvokrat zdrknil s smuškega starta in se pognal s polno brzino preko zasneženih livad jeseniških rovov ob priliki slovanskega smučarskega prvenstva, ko sta se ZFO in ČSO pomerila s svojimi najboljšimi. To je bil smučarski krst ZFO.

Srečno naključje je hotelo, da nismo pričeli z majhnim delom, temveč z velikim slavljem in dovršeno tekmo. Zasluge za to pritičejo neštetim činiteljem slovenskega smučarskega športa. Za njihovo pionirsko delo jim je naša organizacija hvaležna. Naša hvaležnost pa, mislim, bo najbolje izražena v uresničevanju njihovih zasnov, to je v posplošenju smučarstva med našim narodom.



Smučar - skakalec

Začetek je pokazal visoko kvaliteto, ki se je vselila v organizacijo. Drzna je bila sicer misel, utreti pot smuškemu športu z mednarodno prireditvijo. Toda držali smo se prislovice »z drznimi je sreča«, in res, zamisel je uspela! Uspeh ni bil toliko v popolni zmagi nad bratskimi Čehi, o katerih smo vnaprej vedeli, da v alpskih disciplinah, to je v smuku in slalomu, še dolgo niso kos našim fantom. Uspeh je bil prestižnega značaja. Vsa športna javnost je tedaj zvedela, da so najboljši jugoslovanski smučarji, olimpijci, državni reprezentantje in prvaki: Praček, Žnidar, Zvan, Bertonec, Finžgar, Kajžar, Dekleva in Lichteneger — slovenski fantje! Drzna in širokopotezna zamisel smuškega krsta je uspela in uspeh nas je ohrabil.

Nadaljnje prizadevanje organizacije se odsihdob veseskozi drži načela: »Na široko in globoko«. Čestokrat čitane nazive »beli šport«, »narodni šport« hočemo stvarno opravičiti. Zakaj, »beli šport« hočemo, da postane vzgojevališče estetskih in estetičnih vrlin naše mladine. Prezreti pa se ne sme še zelo važna stvar, namreč: če se bosta mladina in ljudstvo oprijela smučanja, bo posredno s tem doseženo, da bo marsikateri, ki danes iz zimskega dolgočasja kvarta, popiva ali se drugače kvari v slabi družbi, odtegnjen od takih razvad!

Smučanje torej ne sme ostati le privilegij meščanov, marveč mora postati svojina naroda! Prav tako kakor uradnik, trgovec, obrtnik, je potreben razvedrila in vsestranskega razgibanja v zimskem času tudi delavski in kmečki človek! Zato morajo predsodki o smučanju kot športu izbrancev popolnoma odpasti! Deloma se to že dogaja. Smučarski šport že prehaja v ljudske plasti, saj izhajajo naši



Smučar

številni tekmovalci po večini iz trdnih kmečkih in preprostih delavskih domov. Zato je prav, da je ZFO prislunila temu utripu slovenske mladine, ki je v glavnem skoraj vsa organizirana v njenih vrstah, ter sprejela smučanje v svoj telesno vzgojni program. S tem je dala svojemu članstvu možnost največjega razmaha mladih sil.

ZFO je sprejela v svoj telesnovzgojni program poleg telovadbe tudi vse zdrave in koristne športne panoge. Kot prva si je utrla pot v organizacijo lahka atletika. Poleg lahke atletike pa je doseglo največji in najgloblji razmah — smučanje. Kratka tri leta so potekla od prvih začetkov, pa je smučanje — ta najbolj zdrava in koristna športna panoga — že zajela — skoraj bi rekel — sleherni odsek. Od božiča sem ni bilo nedelje, da naši fantje (pa tudi dekleta) ne bi merili svojih moči in sposobnosti na belih poljanah. Ni pretirana trditev, da ni odseka, kateremu le dopuščajo krajevne prilike in snežne razmere, pa ne bi priredil smučarskih tekem. Skratka, smučarski šport zajema vso našo slovensko mladino.

Glede na discipline kot takšne kakor na zaključene kombinacije se nudi neomejeno široko delovanje. Gojijo se pa v glavnem vse nordijske in alpske panoge, to so teki, skoki, smuki in slalom. Prevladovalna mesta kajpada zavzemata glavni nordijski disciplini, to sta tek in skoki.

Ker že razpravljamo o posameznih disciplinah, naj jih bežno označimo z njih dobrimi in slabimi stranmi ter možnostjo njih izvajanja v različnih krajih.

Smuk imenujemo spust raz visoka gorska pobočja v nižine s padcem 500 do 1000 m. V tem se preizkuša tekmovalčeva drznost, hitro presojanje terena in popolno obvladanje smuči v največji brzini. Pri priredbah tekem v smuku je potrebna največja previdnost, da se namen ne izprevrže namesto v korist, v škodo. Smuk se pri nas uspešno goji v zgornjih predelih Gorenjske, v območju Pohorja in Mozirskih planin. Glede na višino je primerno tudi škofjeloško in zasavsko hribovje, le da v slednje imenovanih niso napravljene potrebne gozdne izseke za neovirane izpeljave smuških terišč.

Slalom ali »tekmovanje v smuških likih«, imenovan tudi tek skozi vratca, je med vsemi smuškimi disciplinami najnedolžnejše, pa obenem najbolj mojstrsko preizkušanje sposobnosti tekmovalcev. Tek skozi vratca je tekovanje v hitrem in popolnem izvajanju smuških likov, to je različnih okretov in obratov, na umetno pripravljene, stalno padajoči progi. Gojenje te discipline je dobro sredstvo za urjenje hitrega presojanja in odločanja. Slalomaš postaja gibčen in do neke mere tudi drzen. Te vrste tekovanje bo v bodočnosti brezdvomno zavzelo največji razmah, ker so pogoji v primeri z drugimi panogami sorazmerno najlažji. Uspešno ga moremo prirediti že na 50 m visokih pobočjih, da so le zadosti gola.

V zadnjem času se na tekmovalnih programih vedno pogosteje pojavlja nova disciplina, ki je zmes smuka in slaloma, zato imenovana »veleslalom«. Ta je že marsikje odpravil v skrajnosti vodeče tekmo-

vanje v smuku in je zategadelj njegov pojav v resnih športnih vrstah naletel na popolno odobravanje. Le škoda, da je zaradi potrebe velike višinske razlike in odprtega sveta ravno tako rekdokje izvedljiv kakor dober smuk.

O skokih se mi zdi, da se pri nas največ piše in najpogostejše razpravlja; kaj bi se ne, ko imamo ravno v naši Planici največjo in najpopolnejšo skakalnico na svetu! Skoki so ona smuška disciplina, pri kateri pridejo najbolj na svoj račun tudi nesmučarji — opazovalci. Ker se mladina rada oprijemlje smuških skokov, zato je skakalnica priporočljivo graditi, kjer le mogoče, seveda ne 100 metrskih, temveč za začetek za 20 do 30 metrske skoke. Lepo število manjših skakalnic se je v zadnjem času v našem podeželju že zgradilo.

Smuški teki so po krivici najbolj zastopani med vsemi smučarskimi panogami, ker dandanašnji prevladuje mehkužnost, ker ni v nas zdosti požrtvovalnosti in ne idealizma. Pravi smučar-tekač pa mora biti odporen in vztrajen ter se mora marsikateri življenjski nasladi odpovedati, mora skozi vse leto gojiti primerne športe ali telovaditi; s prihodom jeseni pa trening tekov po kopnem načrtno stopnjevati do potrebnega viška! Obravnavani tip tekmovalca je nesporno najlepši, ker zaradi potrebnih naporov, samoodpovedi in vztrajnosti zahteva v športniku celega človeka! Ker priprava prog za smuške teke ne stavlja na prireditelja nikakih posebnih terenskih zahtev, bi se te vrste tekovanja lahko najširše razmahnila in nam dala armado izklesanih športnikov, če bi glasniki javnega športnega mnenja spoznali in pravilno cenili vzgojno važnost te discipline ter jo kot tako prikazali ljudstvu.

Ko sem govoril o različnih panogah, sem imel v mislih tekmovalno smučanje. Ali mar naša organizacija goji samo tekmovalno smučanje in smučanje širi samo radi tekovanja? Ne! Naš glavni namen je smučanje udomaćiti v vseh plasteh naroda. Ker pa v naših krajih smučanje ne prihaja toliko v poštev kot praktično prometno sredstvo, se ga poslužujemo le bolj v športnem smislu. Šport se pa najočitneje prikazuje in propagira s tekmami. Torej tekovanje ni samo sebi namen, marveč je le sredstvo za doseg drugih namenov, je revija izvršenega športnega dela in je žetveni dan uspehov. Mladini je treba nuditi možnosti, da se razživi in izkaže. Najprimernejši način za to so tekme. Športna tekovanja, v kolikor se držijo v mejah športa kot takšnega, utrjujejo zdravje in plemenitijo duha. Tak je pravi način športa, to je ono, kar daje športu moč in razlog za obstoj. Popolnoma brezsmiseln bi bil šport, ki bi se od teh nalog oddaljil. Tekme ZFO pa niso le tekme vrhunskih smučarjev ali rekorderjev, ampak so in hočejo predvsem biti tekme širokih vrst članstva!

Za dokaz, da je temu tako, hočemo v naslednjem podati bežen pregled triletnega izvršenega dela smuške tehničnega odbora ZFO in podrejenih edinic. Kakor sem že uvodoma omenil, se je pričelo v februarju leta 1938. z izvedbo slovanskega prvenstva v četvorni kombinaciji. Na tej prvi prireditvi se je zbralo in tekmovalo v vseh disciplinah skupaj

nad 200 tekmovalcev, med njimi že prej omenjeni »kanoni« in »asi«. Naziv »kanoni« pomeni najboljše tekače in skakače, a naziv »asi« najboljše smučarje in slalomaše. Po tem prvem zagonu smo delo osredotočili navznoter in pažnjo posvetili podrobnostim. Da niso v prvih mesecih leta 1939. že nastopile mednarodne motnje, bi se z dobro pripravljeno in številčno močno vrsto udeležili drugega smuškega slovanskega prvenstva na Čehoslovaškem. Ker je nastop v zamejstvu odpadel, smo se to zimo popolnoma posvetili preurejanju splošnih in tekmovalnih tečajev pri odsekih in okrožjih. Pred zveznimi prvenstvi pa sta se izvedla posebna treninga za na prvenstvih nastopajoče tekmovalce obeh kombinacij. To zimo se je opogumila kot prva mariborska podzveza in izvedla svoje prvenstvo pod Uršljo goro.

Zvezno prvenstvo za leto 1939/40. je bilo izvedeno v vseh delih, in sicer alpska kombinacija že v drugič na Črnem vrhu, klasična pa zaradi slabih snežnih prilik prenesena na Jelovico. Zato je moralo odpasti tekovanje smuških štafet, ki so bile to pot prvič uvrščene v tekmovalni program Zveze. Posebnost tekovanja v tej zimi je bila razvrstitev tekmovalcev v dva razreda na osnovi doseženih uspehov na prvem tekovanju. Na važnejših prvenstvih te zime je tekmovalo skupno okoli 300 tekmovalcev. Pri zvezni tekmi moštev sta ponovno zmagali vrsti gorenjske podzveze, ljubljanska podzveza pa je prišla na drugo in mariborska na tretje mesto.

Zima 1939/40. je bila spričo zadostnega snega in stanovitne nizke temperature za smušstvo najugodnejša. Zanimanje za smučanje je zavzelo nepričakovan obseg. Skozi tri mesece so se vsako nedeljo in praznik vršila tekovanja na najrazličnejših krajih. Tabelarni pregled tekem kaže, da je bilo vso zimo prirejenih 42 tekem, pri katerih je sodelovalo 132 odsekov s skupno 1221 tekmovalci. Zvezino prvenstvo, ki je bilo po redu tretje, smo zopet razdelili v dva dela in je bil prvi del izveden v Bohinju, drugi pa na Dovjem. Tu se je izkazalo, da je bil privzem tekovanja štafet med ostale nordijske discipline — to je med teke — prava potreba. Med tekmovalci zaključenih enot je namreč zavladala čudovita vzajemnost, a med moštvi se je razvila ogorčena borba, ki se je v svoji dramatičnosti stopnjevala do konca. Zmagalo je moštvo štafete triglavskega okrožja s postavo: Lichteneger, Arh, Kajzar in Volc. Njej je sledila štafeta zasavskega okrožja in na tretje mesto je stopila II. štafeta triglavskega okrožja.

Tudi letos je bilo v ospredju zanimanje za zvezno prvenstvo, ker smo s temi prvenstvi napravili drugi uvod v slavnostni program, ki se bo zaključil septembra meseca v Beogradu ob priliki poklonitve organizacije mlademu kralju Petru II. ob prevzemu vladarskih poslov. Zanimanje pa je bilo veliko tudi ker so se prireditve vršile na popolnoma novih področjih. Prvi del sta tvorili alpski disciplini, ki sta bili izvedeni na idealnih smučiščih obrobni škofjeloških hribov. Vsa dosedanja zvezna prvenstva so bila elitne prireditve, toda letošnje prvenstvo v Škofji Loki je daleč prekosilo vse prejšnje. Na teh

tekma se je zbrala skoraj vsa alpskim panogam pripadajoča jugoslovanska smučarska elita. Glede na kakovostno odbranost nastopajočih in glede na udeležbo tekmovalcev je bilo to prvenstvo ena največjih smučarskih prireditev pri nas. Saj je nastopilo nad 100 tekmovalcev in so se borili za prvaka ZFO najboljši jugoslovanski smučarji. Po ostri in do kraja napeti borbi med reprezentanti je Žvanu uspelo, da si je priboril naslov popolnega prvaka v obeh disciplinah. V drugem razredu je pa izmed velikega števila tekmovalcev posebno stopil v ospredje zmagovalec v slalomu in v skupni oceni, veliko obetajoči Stare z Jesenic. Poseben poudarek tem tekmam je dalo sodelovanje naše vojske.

Zaključili smo letošnje celotno smučarsko prvenstvo 15. in 16. februarja v Radovljici in Kropi. Drugi del, to je tekmovanje v nordijskih disciplinah, smo razdelili tako, da so bili teki izvedeni v okolici Radovljice, skoki pa v Kropi. Kljub skrajno slabemu vremenu v dneh priprav in na drugi dan tekmovanja je bila udeležba 118 tekmovalcev, vračunajoč nastop mladev, zadovoljiva. Disciplina in odločnost tekmovalcev navzlic vremenskim neprilikam ni niti za las popustila. Poleg obveznih dveh klasičnih disciplin je bilo to pot v drugič izvedeno tekmovanje štafet, ki se je ob tej priliki razvijalo na razkošno pripravljenih progah po vzorcu olimpijskih štafetnih prog. Nemalo je presenetil uspeh moštva FO Dol pri Ljubljani, katero je po skrajno trdi borbi zmagalo nad Gorenjci in odneslo dragoceno smučarsko palico in kopico drugih daril. Dolčani so s to in z zmago najboljših štirih mladev dokazali, da smučar lahko postane pomemben tudi izven Gorenjske, če se zna pravilno usmeriti in se smotrno izpopolnjuje. K prvenstvu je bilo priključeno tudi tekmovanje mladev v kratkem teku in skokih. Mladcem prikrojena smučarska prvenstva se bodo odslej vsako leto ponavljala istočasno s članskimi tako v klasičnih kakor tudi v alpskih disciplinah.

V zadnjih dveh zimah smo imeli priliko brati nešteta poročila o smučarskih tekmah ZFO in ZDK. Iz vseh poročil sije navdušenje in veselje slovenske mladine do tekem in hkrati veselje do organizira-

nega športnega udejstvovanja. Od povsod, ne samo z Gorenjske, kjer je zibelka »novodobne« slovenske smučarije, ampak tudi iz vseh ostalih krajev širne slovenske domovine beremo o smučarskih tekmah naše mladine.

Višek pa je dosegla ZFO tudi pri svetovni prireditvi skokov v Planici danes, 2. marca 1941., ko je njen član Rudi Finžgar iz Kroke postavil najnovjši jugoslovanski rekord s skokom 101 m. Svojemu bratu tudi na tem mestu iskreno čestitam.

Francè Sešelj.

SLOVENSKA DEJELTA

!

SLOVENSKI FANTJE

GOSPODARJI IN GOSPODINJE ZA  
NAŠO BODOČNOST RASTEJO IZ VAS!

V gospodarstvu in gospodinjstvu je pa najvažnejše in za srečo najpotrebnejše smotrno, pravilno in zadostno

ZAVAROVANJE

a vedno le pri domači zavarovalnici

POMNI!

POMNI!

NAŠA ZAVAROVALNICA JE

Vzajemna zavarovalnica  
v Ljubljani

ČITAJ

ZAHTEVAJ

„Našo moč“, mesečnik Vzajemne zavarovalnice, da se pravilno poučiš o zavarovanju.

v odsekih in kroških skiopitična predavanja o zavarovanju. Vzaj. zav. jih bo brez posebnih stroškov oskrbela!

***Smučarkatehnični odsek ZFO naproša vse one odseke in okrožja, ki so v minuli zimi izvedli kakršnokoli smučarska prireditev, da napravi o njej izčrpan poročilo in ga čimprej pošljejo na naslov ZFO.***

### Sklepi zveznega sveta

Prosvetna snov za prihodnje leto. Prihodnje leto naj izhaja naprej kmečka in delavska tvarina, za tretjo snov bi morda vzeli: olikano vedenje.

Uvedba nove discipline. V lahki atletiki uvedemo tekme iz cross countrya. Člani tekmujejo na 5,5 km, mladci na 2,5 km dolgi progi. Prve tekme bodo 30. marca 1941 na stadionu za zvezno prvenstvo okrožij. Predlog za darila stavi odbor za telesno vzgojo.

Zimskošportna zveza. Odsekom priporočamo, da se včlanijo v slovensko zimskošportno zvezo, da bodo naši člani verificirani in da bodo lahko tekmovali.



Osnutek poslovnika. Natisne se osnutek poslovnika z vsemi popravki.

Cene za Vaditelja. Letna naročnina za Vaditelja znaša 30.— din, posamezna številka 7.— din.

Novi Korošček znak. Odobri se izdelan znak z reliefom dr. Korošca. Prodaja se po 5.— din.

Zborovanja Slomškove družbe. Podzveze naj zmerom pošljejo na zborovanja podružnic Slomškove družbe svojega zastopnika, da tamkaj poroča o našem delu.

Naraščajska poročila. Do končne odločitve naj sestavljajo odseki naraščajska poročila v štirih izvodih, da bo eno poročilo ostalo odseku.

Propaganda za mladinske dneve. Na vseh fantovskih sestankih naj bo v bodoče pol ure posvečeno pripravam za mladinske dneve.

M. WRABER

## Telesne nezgode in prva pomoč

Nadaljevanje

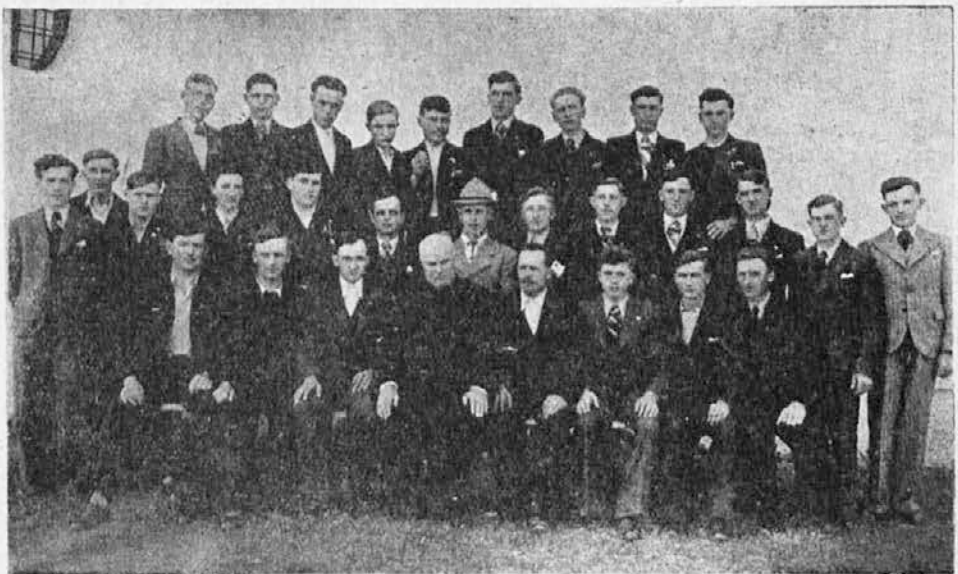
Prva skrb pri krvavitvah bodi, da krvavenje ustavimo. Pri slabših krvavitvah (iz laskovic in manjših privodnic) se krvavitev ustavlja sama po sebi. Rane se namreč zaradi prožnosti žil, kože in drugih tkanin same zožujejo; razen tega pa ima kri sama sposobnost, da se sesiri al' strne (koagulira), ko izteka iz žil in prihaja v stik z zrakom ter tako zamaši rano. — Prav izjemoma kri nima sposobnosti sesirjenja; to je zelo nevarna pomanjkljivost krvi, ki je znana pod imenom hemofilija. Hemofilichen človek lahko izkrvavi iz najmanjše rane, ker se kri ne more strditi in je tudi z umetnimi sredstvi ni mogoče ustaviti. Hemofilija se podeduje po materni strani in se javlja samo na moških potomcih. — Poznamo pa tudi primere prevelike sposobnosti krvi za strjenje, kar ni nič manj nevarno od hemofilije. Ta pojav se imenuje tromboza. Kri se ne strjuje močno samo ob rani, marveč tudi v žilah. Narede se kepice strjene krvi, ki plavajo po žilah; če zaidejo v drobne možganske laskovice, jih zamaše in povzročijo zastoj krvi, kar ima lahko za posledico smrt.

1. Laskovično krvavenje predstavlja najmanjšo nevarnost. Manjše rane (plitke zareze, praske, vbodljaji) poškodujejo večinoma samo kožne laskovce. Rana ne zakrvavi takoj, marveč se kri šele po-

lagoma pokaže in se prav počasi cedi iz rane. Če je poškodovanih mnogo laskovic, se izceja kri kakor iz napite gobe in kaplja v enakomernih presledkih. Zaradi možnosti okužitve je vkljub temu dobro rano razkužiti in obvezati.

2. Pri privodničnih krvavitvah izteka kri močneje ali slabše, kakršna je pač ranjena žila, vendar pa se vedno odteka v enakomernem curku ali po kapljicah, kri sama pa je temnordeča, skoro modrikasta. Če stisnemo krvavečo privodnico nad rano, postane krvavenje močnejše. — Privodnično krvavenje, ki je manj močno, ustavljamo z navadno obvezo, s kakršno zavezujemo rane. Krvavenje iz večjih privodnic zastavljamo s tem, da ranjeni ud (roko, nogo) dvignemo in rano obvežemo s tlačilno zavezo. V ta namen služi navadna obveza, kakršno smo opisali pri ranah, le da vzamemo debelejšo plast sterilizirane gaze in vate ter obvezilko krepkeje stisnemo. Takšna krepko ovita obveza pa seveda ne sme trajati predolgo, k večjemu 2—3 ure, ker zadržuje krvni obtok. Prevezani ud postaja zato moder, zateka in odreveneva. Treba je obvezo za nekaj trenutkov zrahljati, da zastala kri odteče in se otrpli ud z dotokom sveže krvi zopet poživi.

M. Wraber.

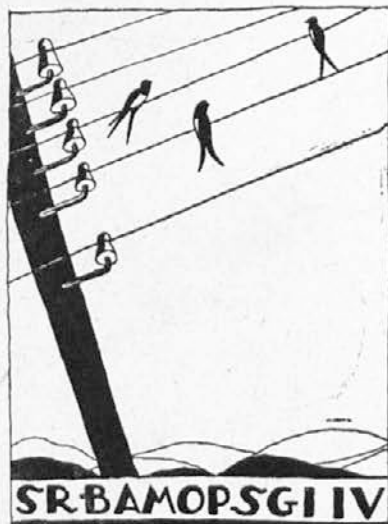


FO Bogojina.

## ŠTRENE ZVOZLANE ZA GLAVE PRETKANE

Pritožbe slišim, da so bile zadnjič uganke prelahke. Nekateri so celo užaljeni, češ da je to podcenjevanje ugankarskih sposobnosti in njihove bistrosti. Veseli me, da so se vam uganke zdele prelahke, kajti s tem dokazujete, da le niste kar tako od muh. Bistre glave ste, da je kaj! Zato pa danes brž nekaj bolj zvozlanih štren!

### 1. LASTOVKE.



Kajne, slike pa še nismo imeli v svojem kotičku? Tako imenitne pa še celo ne! Res, dobro mi jo je narisal moj prijatelj, le nekaj ga je hudo polomil. K vsaki sliki spada

napis, kajne? Tudi jaz sem mu naročil: Nariši to in to, spodaj pa napiši to in to. Narisal je res, a kaj vem, kakšna reč ga je premotila, da so se mu v napisu črke čisto pomešale. Kaj bi zdaj s sliko? Hotel sem jo že vrniti slikarju, pa sem se spomnil vaših bistrih glav in si dejal: »Kresovi« ugankarji bodo gotovo uganili, kaj je hotel napisati, kar pokaži jim sliko. In tako sem res storil, glejte, tu jo imate!

### 2. STEBER.

I	III					
E	I	L	O	S	Š	T
Č	E	E	I	K	L	T
A	E	E	L	O	P	T
D	E	F	I	K	N	V
A	A	E	I	K	M	R
A	C	E	N	N	O	S
A	C	E	E	L	S	S
A	E	E	J	K	N	V
A	B	C	I	I	L	O
B	I	I	J	L	N	O
B	E	I	K	L	O	S
D	D	E	G	K	O	O
A	E	I	N	N	V	Ž
A	I	I	J	N	O	R
A	C	I	J	K	N	O
A	A	I	K	N	O	R
A	O	R	S	T	V	V

Oglejte si črke v naših kvadratih! Gotovo ste takoj na prvi pogled odkrili, da so v vsaki vrsti posebej urejene po abecedi. Dobro ste uganili. Za rešitev ni treba drugega kot v vsaki vrsti iz danih črk sestaviti neko besedo. Če boste uganili prave besede, vam bodo njihove prve in tretje črke, brane od zgoraj navzdol, dale končno rešitev uganke. In sicer boste v prvem navpičnem stolpcu dobili ime in priimek znane pisatelja, v tretjem navpičnem stolpcu pa naslov njegove povesti, ki jo gotovo vsi z zanimanjem prebirate.

Naj bo za danes dovolj! Če boste obe uganki pravilno rešili, pošljite rešitve do 1. aprila 1941 na uredništvo »Kresa«, Ljubljana, Kržičeva 6-I. Dva izžrebana bosta dobila lepi knjigi. Pa prav zares, ne bo nič prvega aprila vmes!

### REŠITEV UGANK IZ ČETRTE ŠTEVILKE

Rešitev številnice: 1. badkon, 2. edinka, 3. Ravbar, 4. indigo, 5. tolkal, 6. Ernani, 7. korist, 8. Rađeče, 9. epilog, 10. solata. — Berite »Kres«, naročite ga!

Rešitev podobnice: Stori več, kot stan ti veleva!

Izžrebana sta bila: Lesar Ivan, Zavod sv. Stanislava, in Kamenšek Anton, Drača vas, p. Loče pri Poljčanah. Sporočita, ali hočeta knjigo »Stori to« ali »Komunizem«!

## Dopisi

### FO POLZELA

FO na Polzeli se prav malo kdaj oglasi v »Kresu«. Pa ne mislite, da spimo, prav pridno delamo in se pripravljamo na našo akademijo in tekme, ki bodo aprila. Imamo pa tudi fanfaro. Kadar smo žalostni, nam fantje zaigrajo kakšno veselo

koračnico in zopet postanemo židane volje. Včasih pa tudi katero zapojemo. Prav tako delamo, če ne verjamete, pa pridite gledat. Želimo bratom vse ZFO vesele velikonočne praznike! O. F.

### FO V LASKEM

Naš odsek se s polno močjo pripravlja za naš mladinski nastop v Ljubljani. Pripravlja pa se tudi za čim večjo udeležbo naših fantov v

Beogradu ob polnoletnosti Nj. Veličanstva kralja Petra II.

Zelo hudo pa pogrešamo Dom. Kajti v njem bi se naši fantje mnogo laže vzgajali, se izobraževali, vadili v vseh panogah in si utrdili telo in moralo. Dragi fantje! Le pogumno naprej! Trdno se oklenimo organizacije, s katero edino si bomo zgradili Dom, da bo ponos vsemu mestu in naši fari, posebno pa vam, fantje! — Bog živi! Tajnik.



FO Ljutomer

## FO RIBNICA NA POHORJU

Od nas, dragi bratje, še niste čuli glasu. Kako bi tudi, saj živimo v področju, kjer je naše delo zaradi današnjih čini precej težavno.

Naše društvo je bilo ustanovljeno l. 1938. Skraja je deloval odsek zelo dobro. V zadnjem poslovnem letu pa, bodimo odkriti, smo zastali na vseh področjih, kakor na prosvetnem tako telesno vzgojnem. Največja krivda našega zastoja je pa bila v tem, da nismo imeli vodje, ki bi naj bil duša odseka. V novem poslovnem letu smo se že bolje izkazali. Dne 2. febr. smo priredili odsekovo smuško tekmo v alpski kombinaciji. Prvo mesto v kombinaciji je zavel znani športnik in letošnji prvak Mariborske počezveze v slalomu, brat Šverc Osvald, drugo Petrun Milan, tretje Skočir Franjo. Pa tudi v prosveti delamo. Obravnavamo snov iz knjižnice »Naše delo«, katero nam predava naš duhovni vodja preč. g. Vrhnjak Alojzij.

Z novimi upi in z novo voljo stopamo na plan in kličemo vsem: Bog živi!  
Brat Francè.

## FO SELCA

Po daljšem molku se spet oglašamo v našem glasilu »Kresu«. Potrebno je, da povemo javnosti, da še živimo. Sestanke in telovadbo imamo redno ob sobotah. Poseča jih redno nad 20 fantov.

Naš zvesti spremljevalec »Kres« prihaja v naš odsek v 40 izvodih, tako da je posejan po vseh hribih naše prostrane fare, in prav je tako, ker vsi fantje ne morejo opskovati sestankov, pa imajo vsaj »Kres«, ki jih veže z našo organizacijo.

Lepo smo tudi počastili spomin našega rajnega dr. Korošca s tem, da smo mu posvetili sestanek, na katerem nam je naš duh. vodja prikazal svetlo sliko njegovih neminljivih zaslug za našo organizacijo in ves slovenski narod. Slava njegovemu spominu!

Od 26. febr. pa do 2. marca so se vršile duh. vaje za vse fante selške fare. FO je imel nalogo da poskrbi, da ni bilo nobenega fanta, ki bi zamudil to lepo priliko, da spet poglobi svoje versko življenje. — Bog živi!  
Z. J.

## Novе knjige

Junaki naroda in domovine. Podoba iz svetih knjig stare zaveze. Priredil Marko Kranjc. Založila Družba sv. Mohorja v Celju 1941. To knjigo smo že v zadnjem »Kresu« naznanili in opozorili napjo naše članstvo. Sedaj je knjiga že izšla z namenom, da nam ob sveto-pisemskih podobah, kakor so Mojzes, Jozue, Daniel, Jeremija, David in Makabejci pokaže, kakšna mora biti naša ljubezen in naša žrtev do naroda in domovine. Knjiga je predvsem posvečena naši mladini, pre-

Stefan Svobodniko:

# Slavenski legianac

odsevi ozhajajoče svobode

Tedaj so se sprostile tudi maščevalne nakane sovražnikov slovenskega ljudstva. Poglavitni krivci in hujskači so znali odnesti zdravo kožo; tako je večinoma trpelo nedolžno ljudstvo. Mnogi nasprotniki zavednih Slovencev so sklenili zaroto proti narodnemu voditelju v Slovenski Krajini — Jožefu starejšemu. Peklo jih je, da se je dvajsetega oktobra istega leta na shodu v Soboti v poslopju tedanje meščanske šole večina udeležencev odločila za Jugoslavijo. Za veliko predrznost so imeli, da so se mladi narodnjaki upali vzklikati kar na glas:

»Mi smo Slovenci! Živela Jugoslavija!«

Mnogim je kri šinila v glavo, ko je predsednik shoda, vladni tajnik madžarske države, izjavil, da se je prevaril v svojih upih, ki jih je stavil v politične zaupnike... Ponovno je prosil, naj ostane tudi ta »okroglina« zvesta »stari državi«. Vzkliknil je:

»Saj v Zala—vármegye ni ogrskih Slovencev, marveč le slovenski govoreči Madžari!«

Tedaj pa je tudi v mladih Slovencih vzkipele. Užaljeni so bili v globine svojega ponosa. Pa so pokazali, da niso plašljivci. Izglasovali so, da hočejo priti k bratom v Jugoslavijo.

Ljubitelji tujih praporov po slovenski zemlji so sklenili, da morajo za vsako ceno udariti pastirja, da se tudi ovce razkrope. Pri poveljstvu narodne straže v Zala— vármegye so vložili obtožnico zoper gospoda Jožefa, voditelja Slovenske Krajine. Dolžil so ga, da je po vsej deželi orgniziral rope. Obenem so v obtožnici navedli tudi več mladih slovenskih domoljubov.

»Ljudje so čudovito lahkoverni«, je menil priletan kmet in trpek nasmeh mu je obkrožil ustnice.

»Prav imaš, Andrej. Ni težko prevariti množice...« Gospod Jožef, izdajatelj publikacij Slovenske Krajine, se je pri teh besedah zamislil.

Kmet je molčal.

»Tako se godi dan za dnem z našim ljudstvom — in ne samo z našim; človek je sploh sila kratkoviden«, je govoril duhovnik.

»Saj veste, kako je bilo pred petimi dnevi...« je žalostno obujal spomine kmet Andrej.

»Ako ne bi poznal svojih Slovencev do dna, ne bi verjel. Kako naglo so se dali zapeljati od peščice židovskih in medjimurskih hujskačev! A dobri se niso dali zmotiti. Verjemi, Andrej, nikjer na svetu ne žive sami poštenjaki; vedno je med zrnjem nekaj plev.«

»Prav imate! Tudi v naši domači vasi — v Krajni — se zadnja leta naseljujejo ljudje, ki so svoj dom in svoje dobro ime že drugje zapravili...«

»Najlepša misel — in ta me vedno potolaži — pa je ta:

Čeprav ne minejo z naše svete zemlje skušnjavci, vendar ostane naše ljudstvo pošteno. Niso oni narod, kateri se poslužujejo zle sile, o ne! Ti so samo zato med nami, da se dobri ne nehajo boriti, da se kristal vedno brusi in je iz dneva v dan svetlejši...«

»Gospod, moja sodba je o tem prav taka!«

Nekaj časa sta molčala. Slednjič je duhovnik pričel, kakor bi se nečesa domislil:

»Je bil kdo iz naših vasi okrog Krajne tretjega novembra v Ljutomeru?«

»Nekaj jih je bilo. A ne toliko kot iz teh dolenskih in goriških krajev. Ravenci so prekasno zvedeli.«

»Razposlal sem okrog nekaj vabil. Kar na rdeče listke, ki jih imam od oblasti za iskanje vojnih ujetnikov, sem napisal nekaj besed o shodu. Poklical sem ljudi, naj se ga udeležijo. Med narod so vabila razširili naši pogumni fantje. Iz Ravenskega nisem imel nikogar. Več Goričancev pa je prišlo k meni po vabila. Najbolj goreč je bil sin vučogomilanskega mlinarja Bojneca. Ta mi je pomagal, da bolj nisem mogel želeti. Sijajen fant!«

»Vsi pravijo, da je bilo na shodu zelo lepo. Neki črensovski občan je baje prebral vašo izjavo o priključitvi Slovenske Krajine k narodni državi Jugoslaviji, kajne?«

»Da. Dober in pogumen je ta mož!«

Ob teh besedah je duhovnikov obraz izražal spoštovanje; obenem se mu je v vsem: v njegovih jasnih očeh, na vedrem čelu, v ostro začrtani potezi orlovskega nosu, izražala neuklonljiva volja.

»Hvala Bogu, da imamo mnogo takih!« je še pristavil gospod Jožef.

Vse njegovo obličje, celotna njegova postava, slednji gib mišic — vse to je govorilo o poti, ki je pri tem možu kakor v skalo izklesana. In vendar je tako preprosta, nič zveržena, ravna. Vodi pa od ene postaje ljubezni, žrtve in samoodpovedi do druge, dokler ne bo zasijala na koncu potovanja poslednja postaja: ta bo vsa v luči in blagem blesku —

Pravkar je vstopil sluga. Prinesel je nekaj perila; nato je stopil k oknu, da popravi zaveso.

»Križani!« zavpije kar nenadoma in ves prepadel.

»Vojaki narodne straže so obkolili hišo!« skoči s sklenjenimi rokami proti duhovniku. V tem se začujejo trdi udarci na vrata.

»Moj Bog! Pomagaj nam Odičeni!« se grabi za glavo kmet iz Krajne.

Z mirnim glasom zakliče duhovnik:

»Dovoljeno! Naprej!«

Vstopi mlad poročnik narodne straže. V rokah ima revolver.

»Aretirani! Z menoj!«

Molk —. Čez čas s poudarkom spregovori duhovnik:

»Nedolžen sem, spoštovani! Ne čutim krivde ne pred Bogom niti pred ljudmi — nisem zaslužil aretacije.«

Svečenik stoji kljubovalno nasproti Madžaru. Ne trene z očmi. Vendar mu je obraz poln miline.

»Obtoženi ste, da ste ljudi hujskali in jih organizirali za ropanje po deželi. Na rdečih listkih, ki ste jih razposlali med ljudstvo, ste imeli označen dan plenjenja in imena tistih, katere naj oropajo...

»Presveto Srce, ali naj tebe kličem za pričo, da je vse to hudo bna laž?...« Staremu vodniku se je v očeh pojavila žalost. Tako ga torej črnijo pri oblasteh!

»Pokažite lističe!« je zahteval častnik. »Vidva pa se umaknita!« je zapovedal kmetu in slugi. — Oba sta takoj zapustila sobo in odšla v kuhinjo.

Duhovnik potegne iz predala šop rdečih formularjev za iskanje vojnih ujetnikov. Poročnik jih pregleda. Čez čas jih vrne:

»Ti niso pravi. Pokažite druge!«

»Drugih nimam!« pove resnico svečenik.

»Dajte sem one, na katerih je povabilo za rop!«

»Ali ne morete verjeti, da nikakor nisem zmožen zavajati svoj ljubljani narod v take zablode? To so storili židovski hujskači in oni, ki so prej ropali po Medjimurju in so se potem pritepli k nam.«

(Dalje prihodnjic.)

prosti, kmečki in delavski, pa nič manj učeči se dijaški, »da bi iz svetih knjig spoznala, kako dejavna in požrtvovalna mora biti naša ljubezen do naroda in domovine, da bi narodu in domovini nesebično služila ter se za njuno svobodo in srečo vso darovala.« Tako pravi pisatelj sam v Posvetilu. Za našo organizacijo je knjižica še prav posebno priporočljiva, saj bo s svojimi prelepiimi zgledi iz svetega pisma dobro dopolnjevala naša letoletna obravnavanja narodno-vzgojnega in narodno-obrambnega vprašanja na fantovskih sestankih iz knjižic »Naše delo«. Zato jo vsem našim odsekom, pa še bolj vsakemu posameznemu članu prav toplo priporočamo. Broširan izvod stane 28.—din, vezan 40.—din, udje Družbe sv. Mohorja jo pa dobe kar celo četrtno ceneje.

**Pij XI. in kartuzijanski red.** Strani 15. S poštnino 2.—din. Izdala Kartuzija Pleterje, pošta št. Jernej.

Novemu cerkvenemu zakoniku (C. J. C.) so tudi kartuzijanci prilagodili svoja redovna pravila, ki jih je potem l. 1924. odobril in potrdil sveti oče Pij XI. Ob tej priliki je izdal Pij XI. apostolsko konstitucijo, ki jo prinaša ta knjižica v slovenskem prevodu.

Ta apostolska konstitucija je velike važnosti, ker v njej načelno govori veliki misijonski papež Pij XI. o pomenu kontemplativnega kartuzijskega reda za naš čas.

Takoj v začetku svoje konstitucije pravi, da ni popolnejšega stanu in načina življenja, kot je kontemplativni. Dalje posebno naglašja, da imajo napačno oni, ki trdijo, da je potrebno staro samostansko strogost nadomestiti s širokogrudnim in plemenitejšim aktivnim delovanjem. Pij XI. nasprotno trdi, da ti z nebeško roso milosti oplajajo delo onih, ki javno delujejo za širjenje sv. Cerkve in rešitev človeštva, brez katere bi vsako delo bilo zastoj.

Pij XI. med drugim pripominja, da je danes bolj kot kdajkoli potreba krepkega zgleda kartuzijancev, ko vidimo toliko kristjanov, ki v zasebnem in javnem življenju kažejo poganške običaje.

Priporočamo to knjižico, ki je tako polna globokih misli samega vrhovnega poglavarja sv. Cerkve o kontemplativnem življenju, saj morejo biti velike koristi za vsakega.

F. J.

Izhaja vsak drugi četrtek. — Naročnina: Letno din 20.—, pod skupnim ovitkom din 18.—. Rokopisi se pošiljajo na naslov: Uredništvo »Kresa«, Ljubljana, Kržičeva 6. — Uprava: »Kresa«, Rakovnik, Ljubljana 8. Čekovni račun št. 17.871. — Izdaja Zveza fant. odsekov v Ljubljani. — Urejuje Fr. Jesenovec, Ljubljana. — Za uredništvo odgovarja A. Trontelj C. M., Groblje. — Tiska Misijonska tiskarna Groblje - Domžale (Trontelj C. M.)

**Prihodnja št. Kresa na vel. četrtek!! Velikonočna številka!**

Poštnina plačana v gotovini.